

γεροέλαφος ὁ, ἀμάρτ. γεράλαφος Ἡπ. (Κόνιτσ.)
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. ἔλαφος.
Ἐλαφος ἄρρην εἰς μεγάλην ἡλικίαν: Ἄσμ.
Πέρα σ' ἐκεῖν' τὸν ἔλατο καὶ 'ς τὸ γεροέλατο
βόσκ' ἕνας γεράλαφος | κι ὅλο κλαῖν' τὰ μάτια του.

γεροελιά ἡ, ἀμάρτ. γερολιά Α.Κρήτ. Πελοπν. (Ξεχώρ.)
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. ἐλιά.
Ἡ γηρασμένη ἐλαία: Οἱ γερολιές εἶναι ὅλο κουφιάλες
Ξεχώρ. Οἱ γερολιές βγάνουνε πλεότερο λάδι ἀπὸ τὶς γρο-
θαρωπές (= νέα ἐλαιόδενδρα) αὐτόθι.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ἐκ κώδ. τοῦ 1780 Ἰδ. Κυπρ. Σπουδ.
13 (1949), 80.

γεροξευγᾶς ὁ, ἀμάρτ. γιρουξιβγᾶς Στερελλ. (Φθιώτ.
Φωκ.)
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. ξευγᾶς.
Γέρων γεωργός.

γεροξηλιάρης ὁ, Ἀθῆν.
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ ἐπιθ. ξηλιάρης.
Γέρων ζηλότυπος πρὸς τὴν σύζυγόν του.

γεροζήτουλας ὁ, Roussel, Grammaire, 328 — Λεξ.
Μπριγκ.
Ἐκ τοῦ θέμ. γέρο- καὶ τοῦ οὐσ. ζήτουλας.
Γέρων ἐπαίτης.

γεροθεός ὁ, Κρήτ. Πελοπν. (Ἡλ.) — Γ.Βλαχογιάνν.,
Γῦροι ἀνέμ., 41.
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. θεός.
1) Ὁ θεὸς εἰς γηραιὴν οἰονεὶ ἡλικίαν, ὡς ὁ λαὸς φαντά-
ζεται, βοηθοῦσης καὶ τῆς εἰκονογραφίας, τὸν δημιουργόν,
τὸν θεὸν Πελοπν. (Ἡλ.) — Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἀν.: Μιὰ
ἡμέρα ποὺ καθόταν ὁ γεροθεὸς κάτω ἀπὸ 'ναν ἥσκιο Ἡλ.
Ὁ γεροδιάβολος πῆγε μιὰ μέρα κ' ἤρε το γεροθεὸ κατα-
πιασμένο μὲ σοβαρὴ δουλειά Γ.Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἀν. 2) Ὁ
διάβολος Κρήτ.

γεροκακκᾶς ὁ, ἀμάρτ. γεροκακ-κᾶς Σύμ.
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κακκᾶς.
Ὁ νεάζων ἀλλ' ἀνίκανος σεξουαλικῶς γέρων.

γεροκάμηλος ὁ, Κύπρ.
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κάμηλος, δι' ὃ βλ.
καμήλα.
Κάμηλος ἔχουσα μεγάλην ἡλικίαν: Ἄσμ.
Παρπάτα, γεροκάμηλε, νὰ πᾶμε 'ς τὸ χωρὸν μου.

γεροκάρβουνα τά, Ἀθῆν. (παλαιότ.)
Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γερός καὶ τοῦ πληθ. τοῦ οὐσ. κάρβουνο.
Ἀνθρακες ἐξ ἀγρίων δένδρων ἀντέχοντες διὰ τοῦτο περισ-
σότερον τῶν ἄλλων εἰς τὸ πῦρ, τὴν καῦσιν. Συνών. σιδερο-
κάρβουνα.

γεροκασίμι τό, ἀμάρτ. γιροκασίμ' Στερελλ. (Τριχων.)
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κασίμι. Ὁ τύπ. γιρο-
κασίμ' κατὰ προληπτικὴν ἀφομοίωσιν.
Ζῶν καταβεβλημένο ἐκ γήρατος ἢ ἐξ ἀσθενείας.

γεροκατεργάτης ὁ, πολλαχ. γιρουκατεργάτης βόρ.
ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κατεργάτης.
Γέρων πονηρὸς καὶ ὑστερόβουλος ἢ κακεντρεχής.

γεροκατέργαρος ὁ, πολλαχ. γιρουκατέργαρος βόρ.
ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κατέργαρος.

Γεροκατεργάτης, ὁ βλ., μὲ κάπως ἐπιτακτικὴν σημα-
σίαν πολλαχ.: Ξέρεις τί γεροκατέργαρος εἶναι; πολλαχ.
Ἔμπα μέσα 'ς τὴν τετράδα σου, γεροκατέργαρε, ποὺ θέ-
λησες νὰ μοῦ τὴ φκεμάξης Σ.Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ., 247.

γεροκερατᾶς ὁ, πολλαχ. γιρουκιρατᾶς βόρ. ιδιῶμ. γε-
ροτσερατᾶς Πελοπν. (Μαντίν. Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κερατᾶς.

1) Γέρων ἢ ἀπλῶς σύζυγος μεγάλης ἡλικίας, ἀπατώμενος
ἢ ἔχων ἀπατηθῆ εἰς τὸ παρελθὸν ὑπὸ τῆς συζύγου του
πολλαχ.: Μεγάλος γεροκερατᾶς καὶ τοῦ λόγου του! πολλαχ.
Τὴν ἐπαδρεύτη ὁ γεροκερατᾶς κ' ἐπῆρε τὴ γοπέλα 'ς τὸ
λαιμό του! Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) 2) Ὑβριστικῶς, οἰοσ-
δήποτε γέρων πολλαχ.: Θὰ σ' δείξουν 'γὼ, γιρουκιρατᾶ
τ' κιατᾶ! Εὐβ. (Ἀκρ.) Νά, τὸ ἕνα βλευρό, νά, τσαί τ' ἄλλο,
νά, τσαί τ' ἀπανωγόμ! Ποῦ εἶν' ὁ γεροτσερατᾶς; Πελοπν.
(Μαντίν.).

γερόκλαδο τό, Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 137.
Μ.Στεφανίδ. Λαογρ. 10 (1929), 198.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γερός καὶ τοῦ οὐσ. κλαδί.

Τὸ φυτὸν Θυμελαία ἢ δασεῖα (Thymelaea hirsuta), τῆς
οἰκογ. τῶν Θυμελαιδῶν (Thymelaeaceae). Συνών. ἀγριο-
φρόκαλο.

γεροκλεφταρᾶς ὁ, πολλαχ. γιρουκλεφταρᾶς βόρ. ιδιῶμ.
Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κλεφταρᾶς.

Γέρων ἐπιρρεπὴς εἰς τὴν κλοπὴν πολλαχ.: Αὐτὸ δού
γιρουκλεφταρᾶ βάνετε νὰ σᾶς φ'λάξ' τὰ μιλίσσια; Εὐβ.
(Ἀκρ.) || Ἄσμ.

— Ποῦ πᾶτε, μωρὲ γιέ μου; — Πᾶμε γιὰ κλεψιά!

Ἔλα καὶ σὺ μαζί μας, γεροκλεφταρᾶ!

Ἰων. (Κάτω Παναγ. Κρήν.)

γεροκλέφτης ὁ, πολλαχ. γερόκλεφτας Πελοπν. (Μάν.)
— Μ.Λελέκ. Ἐπιδόρπ., 47.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κλέφτης. Ὁ τύπ.
γερόκλεφτας μετεσχηματίσθη κατὰ τὰ εἰς -ας μεγεθυν-
τικά. Πβ. ἀρχίκλεφτας, βόιδακας, γερόδρακας.

Γέρων κλέπτης πολλαχ.: Βρὲ τὸ γεροκλέφτη! Εἶναι ἄξιος
καὶ τῆς Παναγίας τὰ μάτια νὰ κλέψη! πολλαχ. Ὁ γερο-
κλέφτης! Εἶναι ἄξιος νὰ μὴν τῆς εἶπε τίποτα! Σ.Μελᾶ,
Μιὰ νύχτα, 58. 2) Ὁ γέρων «κλέφτης», ὁ κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας εἰς τὰ ὄρη διαβίων, ὁ ἀγωνιζό-
μενος ἡμέραν καὶ νύκτα μετὰ τῶν συντρόφων του κατὰ τῆς
τυραννίας τῶν κατακτητῶν πολλαχ.: Ἄσμ.

Κ' ἕνας γέρο γερόκλεφτας κάθεται καὶ τοὺς λέει
Μ.Λελέκ., Ἐπιδόρπ., 47.

γεροκοκκαλάκι τό, ἀμάρτ. γιρουκοκκαλάκ' Λέσβ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γερο- καὶ τοῦ οὐσ. κοκκαλάκι.

Ὅστοῦν μικρὸν καὶ πεπαλαιωμένο: Αἰνιγμ. Ἔξου 'ς τ'
ἀγκίστρι κρέμουμι κι 'ς τοὺς ἀγίους κοιμοῦμι, | τὰ γιρου-
κοκκαλάκια μου 'ς τὴν κουριὰ πιτοῦνι (ὁ ἐλαιόκαρπος).

